

Zubočárník horský. Foto Janet Graham, CC-BY-2.0.

Život v podzemí XI. – Vzácny host: zubočárník horský

Libor Dvořák, Tři Sekery

Zubočárník horský (*Chloroclysta miata*), dříve známý spíše pod jménem píďalka zimující, je jedním ze dvou našich druhů píďalek rodu *Chloroclysta*. Housenky zubočárníka horského jsou nevybíravé a žijí na různých listnatých stromech a keřích, hlavní živnou rostlinou je borůvka, dále olše, vrby, břiza, topoly, jeřáby. Přesto se jedná v ČR o lokální a dosti vzácný druh, vyskytující se hlavně ve vyšších polohách, kde obývá smíšené a jehličnaté lesy, lesní okraje, paseky, světliny, vrchoviště, podmačená vřesoviště s porosty borůvky. Dospělci létají od konce srpna až do poloviny května, páří se na podzim, samci poté hynou a samice přezimují (Macek et al. 2012).

Faktem je, že v podzemí se jedná o velmi vzácného hosta. Za více než 20 let intenzivního sledování života v podzemí jsem se některým skupinám věnoval jen okrajově a čas

od času, ovšem motýly jsem monitoroval stále. V západních Čechách jsem navštívil několik set lokalit různých typů (sklepy, štoly, jeskyně, bunkry a další) a počet kontrol jde do mnoha tisíců. Za tu dobu jsem zubočárníka horského našel v Plzeňském kraji jen sedmkrát na pěti lokalitách a v Karlovarském kraji dokonce jen čtyřikrát na třech lokalitách: Hartenberk (sklepy hradu, 10. 2. 2014), Prameny (štola Mangánová, 16. 2. 1999) a Valeč (sklepy v zámeckém parku, 7. 2. 1998 a 3. 2. 2003). Při všech těchto nálezech to byl pokaždé jediný exemplář, což mi dává právo nazvat zubočárníka horského opravdu vzácným hostem v podzemních prostorách. ■

Literatura:

Macek J., Procházka J. et Traxler L. (2012): Motýli a housenky střední Evropy. Noční motýli III. Píďalkovití. – Academia, Praha, 424 pp.